

Zdravíme paní
M. KLETEČKOVOU,
Kalifornie

30 centů

TELEFONY:
(708) 749-1891
(708) 749-1898

6426 WEST
CERMAK ROAD
BERWYN, IL.
60402

(USPS 002670)

THE OLDEST CZECHOSLOVAK DAILY NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

Czechoslovak Daily Herald

VOL. XCVIV

SECOND CLASS
POSTAGE PAID AT
BERWYN, ILLINOIS

Established 1891

ÚTERÝ 17. ČERVENCE 1990 - čís. 51

TUESDAY, JULY 17, 1990

Proč se ruští špioni potí

William A. Rusher

Žádný z jevů provázejících pád komunistické moci ve Východní Evropě není více fascinující, než je osud příslušníků Západu, kteří dělali špionáž pro národy za železnou oponou a kteří, v některých případech se tam i uchýlili, aby utekli před spravedlností. O těchto případech se jen velmi málo mluví. Je nutno si uvědomit, že Moskva nejen že udržovala po dobu sedmdesáti let pečlivě propracovanou špionážní síť po celém světě, ale že také od skončení druhé světové války povzbuzovala satelitní režimy východní Evropy, aby vybudovaly svůj vlastní, široký špionážní systém - samozřejmě pod totální kontrolou KGB. Pojednou však všechny tyto režimy a samozřejmě včetně Sovětského svazu, buď se rozpadly, či stojí před rozpadnutím. Nové režimy totálně oddané svobodě jsou již u moci ve

Pokračování na str. 7

Check point Charlie

-rfe-

Byla a jsou na světě věci, které, jak se říká, "by měly nebejt", ale když už pak opravdu nejsou, či co nevidět nebudou, vzpomínáme na ně s jakousi nostalgií. Ne že by jich bylo škoda, to tedy opravdu ne, přece jenom ale patřily po dlouhá léta ke každodennímu životu v tom kterém místě. Ted' už ale je na čase přestat s tou pochůzkou okolo horké kaše a povědět kde a co mám vlastně na mysli.

Tak tedy oním místem je Berlín, přesněji pak cizinecký přechod mezi východní a západní částí tohoto rozděleného města. Ono specifické místo je na Friedrichstrasse a jmenuje se "Checkpoint Charlie". Tam jen několik metrů před sektorovými hranicemi mezi ruskou a americkou částí Berlína, jen tak uprostřed kdysi obyčejné ulice stál po léta malý baráček, jakási prefabrikovaná obytná konteinerová buňka

Pokrač. na str. 2

Vstupné domů

Karel Moudrý - rfe

S legendami se lépe žije než s realitou. Souvisí to s nadějí, že kdesi, nejlépe tam nahoře je kdesi, kdo s boží trpělivostí sleduje osudy lidí, drží nad nimi ochrannou ruku a zasahuje - ve smyslu vyšších principů mravních.

Jak se divit nevolníkům, když si mysleli, že dobrý císař a jeho dvůr - jen kdyby věděli, co s lidem tropí šlechta, zasáhli by ke prospěchu všech a bylo by dobře

už na zemi.

Vynadal nám ted' jeden z turistů z Československa, že jsme zrádnou emigrací, která placená západoněmeckými markami prožila pohodlný život v rozhlasové stanici, kterou stejně nikdo neposlouchal. A pravil, že jedině disidenti zvolili správnou cestu, když nasadili osudy i existence, zdraví i životy. A pojednou se tu nečekaně vztyčil kategorický imperativ, jemuž těžko oponovat.

Pokračování na str. 7

Deti Černobylu

B - rfe

Následky černobylskej katastrofy z 26. apríla 1986 Sovietsky zväz dlho zamlčoval a doteraz sa presne nepozná rozsah škôd a dôsledkov.

V Minsku, hlavnom meste Bieloruskej republiky, vytvorili výbor "Deti Černobylu", ktorý sa usiluje vyburcovať ľuď. Členka výboru, germanistka Irina Gruševá, je na návšteve v Spolkovej republike, kde hľadá spojenia a pomoc. Denník Stuttgarter Zeitung uverejnil s ňou interview, z ktorého sme vybrali podstatné časti:

Čo ste robili, aby ste ľuď zburcovali?

Po prvé: vybrali sme sa do postihnutých oblastí, aby sme na vlastné oči videli, ako to tam vyzerá. Prvé verejné zhromaždenie sme zorganizovali vlani v Minsku 25. júla. Zúčastnilo sa na ňom do 10.000 ľuď. Prehrali sme z magnetofónového záznamu to, čo nám

Pokračování na str. 7

Seznam požadavků odpůrců komunizmu v Bulharsku.

Požadavky protestujících Bulharů byly vyvěšeny u vchodu do podzemní dráhy v Sofii. Protestující žádají demokratizaci a vyšetření činnosti starého komunistického režimu.

Správna orientácia

Š. - rfe

Bývalo dobrým zvykom, že slovenskí intelektuáli, ktorí dlhšie alebo natrvalo žili v cudzine, pri vytváraní kontaktov s domovom písali, tvorili, informovali o tom, čo sa deje vo svete. Boli naozajstným mostom medzi svetom a domovom a túto ich misiu nemožno nedoceniť. Európske či svetové dianie - aj to čo sa dialo priamo za našimi humnami - nebolo nikdy najsilnejšou disciplínou nášho myslenia, inšpirátorom, povzbudzovateľom. Skuteckých, Mitrovských, Florinov, Milošov Ruppeldtov sme mali vždy málo a iba zčasti to nahrádzali tí, ktorí sa dostali na cesty, alebo sa doma zaujímalí o svetovú kultúru. V 60. rokoch tí, ktorých osud zavial do emigrácie po mníchovskom diktáte, plnili ešte dôležitejšiu misiu. Ich kritika sveta mimo nás, objektívne informácie a takpovediac medziriadkové texty

Pokračování na str. 8

Z československého...

Praha

Svobodné Slovo ze dne 20. června přináší zprávu, která svědčí o začátku otevřeného těžkého boje o vedení strany nejen mezi jednotlivými frakcemi, ale i o jejich poměru k tisku strany, vydávaného starou, tradiční společností Melantrich. Pod hlavičkou "Chtějí klíče od Melantrichu" značka (r) píše:

"Včera vpoledne navštívili redakci Svobodného slova (vydavatelství Melantrich) vedoucí představitelé Čs. strany socialistické

mj. ústřední tajemník S. Kliment, místopředseda J. Škoda a ministři vlády L. Dvořák a R. Kutnar. Přítomným zaměstnancům sdělili, že vedení podniku a redakce byli s okamžitou platností odvoláni ředitel Melantrichu M. Nevole a šefredaktor Svobodného slova L. Petřík. Reditelé ve funkci má nahradit R. Kutnar (dosavadní ministr zemědělství ČSFR), vedení deníku se má ujmout tzv. redakční rada, dosazená a sestavená rozhodnutím předsednictva

Pokračování na str. 3

Check . . .

se dvěma místnostmi, ze kterých širokými okny sledovali příslušníci americké, britské a francouzské armády pohraniční provoz. A právě toto stavení s plochou střechou, a praporem Spojených států, má být spolu se sjednocením obou německých států nikoliv zničeno, ale převezeno do muzea. A to nejen jako památka, ale i výstraha doby, která by se už nikdy neměla opakovat.

Spojenecké kontrolní pohraniční středisko zná snad skoro každý, kdo navštívil západní Berlín po tom, co východoněmecká komunistická vláda začala se stavbou Berlínské zdi. Z tohoto místa byl nejen zajímavý výhled na pohraniční překážky a jiné bezpečnostní zátarasy, takzvané Východoněmecké lidové policie, ale byl to dlouho jen jediný přechod jak pro příslušníky britské, americké a francouzské armády, tak i pro cizince vůbec; tedy pro všechny ty, kteří neměli pas jednoho z obou německých států. Checkpoint Charlie ve čtvrti Kreuzberg má dnes už 29-ti letou tradici. Poprvé byl otevřen 22. září roku 1961, tedy jen pouhých pět týdnů po dokončení Berlínské zdi. Původně to byl jen malý dřevěný baráček s americkou posádkou. O rok později byl rozšířen a službu tam od té doby konali i britští a francouzští vojáci. Svému jménu pak vděčí skutečnosti, že to byl tehdejší třetí přechod. Spojenci je označovali podle abecedy. Ten první v Helmstedtu musel začínat tedy prvním písmenem "A" - a tak mu tedy říkali Checkpoint Alpha. Druhý, na Dreilinden pokřtili na Bravo a ten třetí na Friedrichstrasse pak "Čéčkem", začínajícím jménem Charlie.

Přechod sám o sobě spolu s oblastí těsně u zdi byl místem, kde vlastně končil západní svět. Byla to čtvrt ne právě moc obydlená a navíc ještě podstatně vzdálená od obchodních a kulturních středisek a tím i od turismu. Těch, kdo autem, anebo pěšky projížděli či přecházeli z NSR do DDR nebo opačně, bylo velice málo. Moc se toho tedy na Checkpoint Charlie nedělo. Vůbec největším vzrušením byly říjnové události roku 1961. Tehdy 27. zde stály ruské tanky proti americkým. Svět se obával, že dojde k válečnému konfliktu. Naštěstí nedošlo. Rusové den na to zase tanky odvolali. Krize byla překonána. Tehdejší prezident Spojených států John Fitzgerald Kennedy prohlásil: "Tím, že bráníme Berlín, bráníme současně i svobodu New Yorku, Londýna a Paříže."

Checkpoint Charlie byl ale svědkem i jiných událostí. Tak například z prvního poschodí strážní věže na východoberlínském území vyskočil z okna službu konající pohraničník a bezpečně utekl na Západ. Věž pak byla skoro o dvě poschodí zvýšena a níže položené otvory zazděny. Pod kovovou závorou projela dvě nízká sportovní auta s argentínskou a rakouskou poznávací značkou spolu s několika východoněmeckými občany. Okamžitě na to byla závora opatřena i se spodními uzávěry a do té doby rovná příjezdová plocha opatřena serpentýnovými zátarasy. To byly ty ze št'astných útěků - ale ještě víc bylo těch, které se nepodařily; někdy dokonce ti, kteří se rozhodli odejít na Západ, zaplatili tento pokus svým životem.

Od 9. listopadu minulého roku už není Berlínská zed' neprodyšná. Byla v okolí Friedrichstrasse buď úplně zbourána, anebo to, co z ní zůstalo, pečlivě oklepávají mladí i staří, aby pak tyto omalované úlomky si odnesli jako vzpomínku domů, či jako suvenýry prodali jiným. Se stále se rozšiřujícími průlomy se ruku v ruce mění i život této oblasti. Tam, kde kdysi dávaly lišky dobrou noc, bují život. Z periferie se stává střed Berlína. A jistě nebude dlouho trvat, že Berlínská zed' bude k vidění jen v muzeu. A proto tam i právem patří pohraniční stanice Checkpoint Charlie. A tak je to také dobře.

MOSKVA - SSSR

V okamžiku, kdy se zdálo, že předseda Michail Gorbačov sešil dohromady rozdělenou sovětskou komunistickou stranu, Boris Jelcin začal ji trhat na kousky a zdá se, že nadobro. Jelcin, radikální reformátor a bývalý člen Politbura, který byl nedávno zvolen prezidentem Ruské republiky, oznámil svou rezignaci z komunistické strany. Delegátům strany na 28. zasedání v Moskvě řekl: 'Nemohu být veden ve svých rozhodnutích pouze stranou. Jakožto volený vůdce vlády musím naslouchat vůli lidu'. Toto rozhodnutí je velkou ranou pro Gorbačova, který po dlouhých 11 dnů bojoval proti útokům staré gardy komunistů a snažil se nalézt kompromis mezi levicí a pravicí. Bude-li příkladem Jelcina následovat více příslušníků strany, dojde k jejímu rozdělení a brzy po té k jejímu pádu. Michail Gorbačov byl těžce zraněn. A opravdu, jak hlásí AP z Moskvy, starostové Leningradu a Moskvy následovali příkladem Jelcina a vystoupili ze strany. Tím vydali dvě největší města země a s nimi i klíčovou republiku do rukou nekomunistů. Jelcin začal svůj odchod těsně před ukončením zasedání. Vedoucí Demokratické skupiny reformního programu dodali, že korunují svůj odchod založením své vlastní, nekomunistické strany v několika měsících. Gorbačov odsoudil všechny ty, kteří opustili stranu. Ve své závěrečné řeči řekl zasedání, že 'ti, kteří žádají od strany, aby se dala na pokání a vyřízení účtů a kteří označili stranu téměř za zločineckou organizaci, chtějí jednoduše odstanit ji z politického života a tím že zničí celou věc revoluční obnovy'.

VARŠAVA - Polsko

AP hlásí z Varšavy, že polští zákonodárci odhlasovali v pátek odprodej státního průmyslu. Jde o větší krok v programu vlády vedené Solidaritou. Program radikálních ekonomických reforem založený na výstavbě tržní ekonomie je 7 měsíců starý. Autor těchto reforem, náměstek ministerského předsedy Leszek Balcerowicz popsal osnovu zákona, jakožto 'nejzákladnější legislativní čin jaký kdy prošel polským parlamentem. . . .'

Vlas vlastní 80 procent veškerého průmyslu v Polsku, včetně oceláren, uhelných dolů a továren. Žádný ze 7. 600 státních podniků nebude vyloučen z privatizace, jak se vyjádřili státní představitelé. Všichni občané obdrží 'privatizační úpisy', které mohou být vyměněny za akcie té či které společnosti. Tím bude umožněno 65 procent polských rodin, které nemají žádné hotové peníze, aby

se staly akcionáři. (Pozn. Téměř stejný program byl navrhnout v programu Republikánského hnutí Československa na začátku prosince minulého roku). 'Sejm' nebo-li dolní komora parlamentu odhlasoval osnovu 328:2, při čemž se 39 zástupců zřeklo hlasování. Balcerowicz prohlásil po hlasování: 'Toto je základ nového ekonomického systému v Polsku.'

BRINDISI - Itálie

Nejsilnější opona postavená kolem nejpátečnější společnosti v Evropě byla konečně nadzvednuta. V pátek, po prvé za 45 let, Albánci proudili z lodí na břehy slunné Itálie v Brindisi. 'My jsme pracovali, komunističtí vůdci jedli. Vrátil jsem se domů zpět, až Albanie bude opět svobodna', prohlásil zarostlý a unavený tovární dělník Rudolf Hadahami.

zprávy

AMERICKÉ

WASHINGTON D. C. - USA

Výbor senátu pro zbrojení a příslušné služby začíná s přípravnými pracemi se zákonem o výdajích na obranu země. Jedná se o částku asi 289 bilionů (miliard) dolarů.

Zákon také má obsahovat snížení počtu vojska v aktivní službě asi o 100 tisíc mužů, zatím co rezervní síly mají zůstat nedotčeny, což je negativní reakcí na návrh Pentagonu. Jde o rozpočtovou položku pro rok 1991.

Je očekáváno, že výbor se vyhne ukončení velkých projektů nových mnoha bilionových zbraní jako je B-2 Stealth bombardovací letadlo, drahá ponorka 'Seawolf' z arsenálu Navy a skupiny dalších vysoce komplikovaných letadel, která jsou dosud ve stadiu plánování.

Z nákupního listku zbraní předloženého administrací se očekává, že senátní výbor zamítne její návrhy na urychlený vývoj MX střely vybavené několika válečnými hlavicemi a menšího 'Midgetmana'. Mezi další škrtky patří: Nová generace útočných vrtulníků a bojových vozidel pro armádu; snížení nákupu řízených střel pro námořnictvo a omezení výloh na výzkum 'Strategic Defense Initiative (Strategická obranná iniciativa), návrh na vypracování obranného systému proti střelám, který by byl umístěn ve vesmíru, tato poslední položka v hodnotě asi 3.5 bilionu dolarů. SDI je zcivilizovaný název pro 'Stars War', fantazii navrhnoutou člověkem ze života filmu.

Tajemník obrany Mr. Dick Cheney, pravděpodobně jeden z daleko nejschopnějších členů dnešní administrace, neoznámil ještě výsledky svého vlastního ocenění užitečnosti SDI, vrtulníku LH pro armádu a nákupního listku ponorek a povrchových lodí pro námořnictvo Spojených států.

Czechoslovak Daily Herald

DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD., BERWYN, IL. 60402

TEL.: (708) 749-1811 and 749-1898

Second class postage paid at Berwyn, Illinois

Published Tuesdays, Thursdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$ 35.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$25.00	6 months \$ 55.00	\$30.00
12 months \$80.00	\$42.00	12 months \$100.00	\$52.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zasláné články. Zasláné rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars

3 months \$ 38.00	\$22.00
6 months \$ 70.00	\$35.00
12 months \$125.00	\$65.00

HOUSTON - Texas

Reditel vesmírových výzkumných letů vládní organizace NASA popřel tvrzení senátora Gore, že vadná spojení trubek byla zamontována na dvou orbitových vozidlech, ačkoliv tyto součástky neprošly úspěšně předepsanou inspekci. William Le-noir vypovídal před vyšetřujícím výborem senátu, na jehož pořadu byly probírány nedávné potíže orbitových vozidel, včetně orbitového dalekohledu 'Hubble'.

Dále se dovídáme, že jedna ze smluvních firem, která byla pověřena hlavní smluvní firmou, aby zkonstruovala určité části dalekohledu, obdržela v roce 1981 'obrácené' (negativní) plány. Zpráva byla původně přinesena tiskovou agencii AP. Odhalení chybných plánů od Perkin-Elmer, nyní jednotky GM, naznačuje, že NASA pravděpodobně věděla po dlouhá léta o problémech u Perkin-Elmer.

WASHINGTON D. C. - USA

'Banky' pro úschovu krve nutné pro transfuse a patřící Americkému Červenému kříži, opomenuly upozornit svou ústřednu ve Washingtonu DC o dvěšty dvaceti čtyřech případech, kde stává možnost kontaminace epidemie AIDS. Tak ohlásila Administrace pro potraviny a drogy. Očekává se, že během příštího roku, jednou z pěti příčin úmrtí mezi ženami, které mohou mít děti, bude AIDS, bude-li dnešní trend stále pokračovat, jak hlásí Federální výzkumné autority. Již před tím oznámily, že již nyní AIDS je hlavní příčinou úmrtí černých žen v Novém Yorku a v Novém Jersey.

CHICAGO IL, - USA

V pátek se sešel v Chicagu, Ill. Republikánský národní výbor a mimo jiné také rokoval o posledních událostech dnů, jak o schůzce v Houstonu, Tex., tak i o mnohostranných jednáních, která probíhala a stále probíhají v hlavním městě Unie. Očekávané dohody na snížení rozpočtu, zvýšení daní, schválení nejrůznějších osnov zákonů, jsou v plném proudu a dohady o výsledcích se jen hemží. Rečníkem byl Dan Quayle, náměstek prezidenta Spojených států. Jelikož republikánská strana začíná pocitovat

politický tlak v důsledku svého nového postoje na otázku daní, Quayle byl nucen v první řadě zastat se prezidenta, který jak známo, otočil se v této záležitosti téměř na kramfleku.

Viceprezident mluvil o potřebě ubránit republikánskou agendu ve vynucování zákonů, národní bezpečnost, boj proti omamným jedům a za lepší vzdělání a ovšem Bushovu "ochotu", zabývat se novým 'zvýšením daní za účelem zvýšení příjmu', které má pomoci snížit vládní rozpočet. Nemluvil však o dvou problémech. Jedním je ta skutečnost, že republikáni ztrácejí s každým dnem jednu z nejdůležitějších částí svého programu a tou je boj proti komunismu. S odumřením komunismu a jejich zločinných režimů ve světě, zejména ovšem v Evropě, program republikánů se stává čím déle tím více prázdnějším a méně výrazným. Druhým problémem programu republikánů a ovšem i demokratů je jejich pohled a postoj k otázce národního schodku. Všichni mluví o snížení deficitu pomocí zvýšených daní, ať přímých či nepřímých a někdy tak nepřímých, že málokdo pozná, že se jedná o daň. Ani zmenšení sazby daní nic nepomůže. Ale nikdo z nich nemluví, že je nutno šetřit, snížit vydání a více pracovat. Mnoho lidí cítí, že obě strany se vzdalují své typické střední cesty, po které jejich voličové jsou a byli zvyklí kráčet po dlouhá desetiletí. Nastávající podzimní volby ukáží, či jistě alespoň naznačí, co se stane v roce 1992. Kouzlo obou stran již dávno vyprchalo a co dnes vidíme jen pouze politická gravitace tělesa v pohybu, politická setrvačnost.

NOVY YORK, N. Y. - USA

Odpisy podivných půjček. Správcové Federální banky nařídili bankám Spojených států, aby odepsaly dalších 20 procent z jejich půjček 2.9 bilionů dolarů o udělených Argentine a poprvé 20 procent z jejich půjček 11.1 bilionu dolarů, udělené Brazílii. Bankéři soukromě potvrdili, že v minulých dnech obdrželi dopisy od nejvyšších dozorčích peněžních institucí vlády Spojených států, které jim nařídily, aby začaly zúčtovací činnost. Ke dne 31. prosince 1989, z deseti bank,

kteří povolily neúměrné půjčky Brazílii a Argentine, byl stav jak následuje:

Brazílie dluží Citicorp. 3.387 bilionů a Argentina 564 miliony; Brazílie Chase Manhattan 1.577 bilionů a Argentina 446 milionů; Brazílie Manufactures Hanover

1.304 bilionů a Argentina 630 milionů; Brazílie Chemical Bank dluží 1.069 bilionů a Argentina 232 miliony; Brazílie J. P. Morgan 614 milionů, Argentina 260 milionů, atd.

Československo . . .

ČSS. Ve spontánní diskusi vyšlo mj. najevo, že tyto direktivní kádrové změny byly učiněny z důvodů nedostatečného prosazování linie v periodickém tisku vydavatelství Melantrich. Stanovisko všech přítomných redaktorů bylo jednoznačně odmítavé, jediný člen redakčního kolektivu, který byl do tzv. redakční rady předsednictvem prosazován, členství odmítl. Je pozoruhodné, že např. analýza volebního neúspěchu ČSS, z níž je Melantrich nepřímě obviňován, bude podle včerejšího sdělení představitelů ČSS teprve vypracována. Za plné podpory přítomných ředitel N. Nevole odmítl odevzdat klíče od podniku bez přítomnosti právních zástupců. Naprostá většina zaměstnanců Melantricha stojí i nadále za svým ředitelstvím, v němž stejně, jako ve svém šéfredaktorovi Svobodného slova, vidí záruku svobody tisku".

Z vydání Svobodného Slova ze dne 20. června je zřejmé, že tisk Melantrich se připravuje na bitvu. Jednak byla vyhlášena stávková pohotovost. První stránka je "bílá" s pouhým nápisem: "Stávka". V obsahu čísla se rozvíjí debata, která jistě ovlivní budoucnost strany. Je nutno mít na paměti, že z toho jak pozorujeme situaci, jde o boj PÚV ČSS (Pražského ústředního výboru strany) proti ÚV ČSS (Ústřednímu výboru strany), tedy o vedení boje místní organizace proti celostátnímu a tedy nejvyššímu orgánu strany. Svědčí o tom také prohlášení Jana Škody, místopředsedy ÚV, J. Šafaříka, předsedy ČNR a místopředsedy ÚV ČSS a Ing. Vladimíra Kovalčíka, místopředsedy ÚV ČSS, kteří se vzdávají svých funkcí. Své resignace doprovázejí pepnými komentáři. Zmíněný již (r) píše pod nápisem "Nejde o klíče, jde o princip!" o svobodě tisku a slova. Předmětem je ovšem čin pražského vedení strany. Na téže stránce nachází se komentář "Otevřít okna", (sv). "... Předsednictvo dále zvažilo situaci, která nastala uveřejňováním stanovisek ve Svobodném Slově, která hrubě poškodila kredit strany na veřejnosti, čímž je do značné míry a na další dobu ohrožena naše vážnost a možnosti politického působení..."

"... Ve dnech, kdy poctiví a slušní funkcionáři nechtějí sdílet svá místa v ústředních orgánech strany s lidmi, kteří se neštítí používat policejních metod ve vlastní straně, se předsednictvo

ústředního výboru zabývalo stanovisky uveřejněnými ve Svobodném Slově..."

Pod záhlavími "Stávková pohotovost redakce Svobodného slova a Melantrichu" a "PÚV ČSS versus Melantrich", Svobodné Slovo přináší zprávu ve versi ČTK, která vydala v této záležitosti zvláštní prohlášení. Jde o obsáhlý dokument. Jen zaráží a opět dokazuje nyní již téměř všemi převzatý názor - s výjimkami lidí, kteří přehlížejí skutečnost a žijí jen v hysterickém přesvědčení o nějaké "revoluci" vedené Havlem - že ve staré vlasti většina lidí se narodila včera večer. Jak to, že oficiální tisková kancelář, která má hlásit události jako je krádež dobytka až k porodům korunovaných hlav, vydává komentář a udílí rady druhým?

Vysvětlením je poměrně krátké prohlášení Syndikátu novinářů České republiky, pod nápisem "Okřikování novinářů": "Syndikát novinářů České republiky sleduje se znepokojením snahy některých politických stran a sil znovu omezovat právo novináře zveřejňovat objektivní informace a vyjadřovat osobní nebo skupinové názory v rámci pluralitního soutěžení myšlenek. Znovu se objevily tendence určovat novinářům míru, kolik a jaké informace mohou šířit. Znovu zaznívá z minulosti známé paušální okřikování novin a novinářů. Znovu ožívají snahy obviňovat novináře ze zkreslování obrazu politických sil a stavu věcí společných a pokusy svádět politické neúspěchy na žurnalisty. Syndikát novinářů České republiky konstatuje, že ani rozhodující politické síly v naší zemi si dosud neuvědomily poslání a místo hromadných sdělovacích prostředků v moderní demokratické společnosti, kde nejsou chápány jako poslušný nástroj mocenských zájmů, ale jako plnoprávný subjekt a jedna ze záruk zdravého vývoje společnosti".

Gratulujeme a živě souhlasíme. Další vydání Svobodného Slova se jen hemží články, prohlášeními a stanovisky na námět klíčů od Melantricha: Vydát, či nevydat, tot' otázka. Zde jen citujeme záhlaví: "Nemocná strana". O tisk z deníku mladých "Směna" - "Stávka - Podpora". "Stále přibývají projevy solidarity od našich kolegů - další hlasy novinářů". "Z páteho zasedání ÚV Čs. strany socialistické - odvolání odvolána".

DES NICK EYE CENTER

Vede v péči o zrak !

Jeden steh je jednoduchým řešením při sedém zákalu - cataracts.

Transportace pro všechny pacienty zdarma. Přijímáme tolik, kolik určí Medicare.

© 1990 Medical Management of America, Inc.

3101 N. Harlem, Chicago
5241 S. Cicero, Chicago

1-(312)-282-6840
1-(800)-228-0020

1225 S. Michigan, Chicago
8256 Hohman, Munster IN

Volit či nevolit jak to bylo.

Tomáš Klvaňa

Akt volební - záležitost námramně jednoduchá. Stačilo pečlivě a v klidu vybrat z několika desítek volebních lístků tři vašemu srdci nejbližší, případně na oněch kandidátkách zakroužkovat jména oblíbených kandidátů, pak už jen vložit hlasy do obálky, učinit pár pro tuto republiku osudových kroků směrem k urně - našťastí samozřejmě volební - a hop: měl jsem to za sebou.

Necítil jsem při výše popisované proceduře nervozitu ani nejistotu, jak se mi k oběma později přiznala řada mých známých. Dávno předem jsem měl rozmyšleno, které tři vyvolené z kandidátních lístků stanou se mými promile z celkového počtu šestadevadesáti procent voličů naší země. Přiznám, že jsem už absolvoval ve volební místnosti na pražském sídlišti v Modřanech určitý trénink. Zhruba před rokem jsem měl tu čest provést podobný a vlastně nepodobný úkon. Stalo se tak už v notně zkorodovaném období konsolidační fáze. Vrchnost se rozhodla uvést na scénu staronový kus "volby" a do hlavních rolí opět dosadit lidi. Šlo tehdy o doplnění poslanců do národního výboru a do ČNR. Vyslechl jsem si několik rad, jak postupovat; většina z nich se týkala bojkotu. Měl jsem sice nutkání na věc se vykašlat, avšak zvědavost mi nedala. Byl jsem žádostiv zvědět, jak může vyhlížet perestrojková hra na demokracii, vydal jsem se tedy směrem k základní škole. Tam mě to trochu zklamalo. Znuděná komise mě lhostejně sledovala při pečlivém přeškrťování všech lístků. Teprve později jsem se dozvěděl, že se asi v duchu smáli, neboť jsem přeškrťoval do x, kdežto předpisově jsem měl škrtnout pouze jméno kandidáta zleva doprava. Pravděpodobně můj hlas započítali a tím mě vlastně oblaflí. Zapřísahal jsem se tehdy, že příště už určitě volit nepůjdu - a slib nedodržel. Ba co víc - volit jsem jel tentokrát s radostí až z Mnichova, který je mým dočasným stážovým útočištěm. Opět jsem zamířil ke známé škole a pěkně si vystál nepatrnou frontu. Atmosféru kolem sebe jsem měl za klidnou, důstojnou a radostnou. Předem mnou stojící žena s okroužkovanou kandidátkou KSC se nijak neskrývala, mi vyvrátila domněnku, že se komunisté za svou víru stydí. Chvilí jsem si ji prohlížel a snažil se najít příčinu její bezmezní důvěrnosti. Touha po starých časech? To snad ne.

Ocitl jsem se před svým volebním úředníkem a žádal od něj kandidátky jednotlivých stran. Moje jméno však bylo na jeho

Pokračování na str. 5

VÁCLAV BENEŠ
TŘEBÍZSKÝ

Pokračování z min. čtvrtka

královna Dagmar

„Kdo by to byl řekl, Přemysle, před půl druhým rokem, když jsi mne viděl poprvé a když jsem tě vystříhal, abys po ptáku posvátném nemířil - kde se setkáme! - Ano - ukázali bohové věkožizní tvému dítěti, kde skráně jeho ozáří slunce nejtřpytější slávy, kde jménu téhle děvušky budou na věky věčné blahořečit...“

Vojvoda se opět na chvíli odmlčel.

„Se mnou vymírá jedna z posledních haluzí starého rodu, jenž otcům vašim vládl... A není nikoho, kdo by se po mně ujal vojvodství... Mezi vámi, starostové moji, moudré, rozvážné hlavy, ale na vojvodský prestol třeba více, mnohem více... Koho chcete mít po mně knížetem? - Mluvte bez obalu, ať jsou mi vaše slova srdci a duši vašich ohlasem... Jest sice jeden z krve naší, dli zde mezi námi, ale volu nevím. - I kdyby se mu podařilo ujmout se knížectví, zůstal by osamocen... Vina otce jeho smazána... Sami však suďte a volte po svém mínění nejlepší!“

Starostové dívali se jeden na druhého rozpačitě; už se sice o téhle otázce sdostatek napřemýšleli a vždycky jim jen jedinou odpověď našeptával divný, nevysvětlitelný hlas.

„Můžeme-li mluvit, jasný vojvodo, a máme-li si volit, tisíckrát raději skloníme hlavy své před dánským králem, než bychom jinému vladařství v našich zemích nabízeli...“

Starosta Gněvoš hovořil pevným hlasem, pravici máje položenou na srdci a upíraje neodvratně bystré oči své na Niklota. „Arcit - arcit! - Nejsou-liž to Dánové, kteří na vítězství nynějším také mají značného podílu?“ přisvědčil starosta Jelčanský.

Niklotovy rty sevřeny jakoby již klíčem Moraniným; jen svit zraku jeho svěděl ještě, že dosud v těle duše. Starému vojvodovi přišla zase tak na mysl poslední vůle bratrova... S dánským panstvím však přestanou - musejí přestat i staří bohové - -

Touhle myšlenkou se pojednou vojvoda zase zdvihá, ale síly ho již opouštějí... Několik paží musilo kmeta zadržet, aby neklesl... Rty jeho se otvírají, chce něco povědět, ale nemůže; jazykem jako by náhle pouta se byla ovinula.

„Otcové mne volají - přijdu zase - zatím vás - opatrujte - - Niklot - - neumírá -“

Otec Dobrohost opodál s rukama sepjatýma nechce rušit slovem tento výjev a snad by ani radno nebylo.

Nad vojvodou sklání se korouhev Svantovitova níže a níže, až tělo jeho úplně zakrývá... Ve světnici ticho, není slyšet ani výdechu, nade dvorem se vznášejí celé hejno hnědošedých sokolů, starého rodu možno mezi nimi poznat prvním pohledem, slétá až do samého okna, zobanem klobe do rámců, chce dovnitř, tuší, kdo na křesle v průčelí jizbice dokonal... Nade dvorem rozléhá se škrtek z dobrých třiceti hrdel sokolů, ptáci dravci krouží níže a níže, už poletují až nad samými střechami a ničeho se ani nedotýkají... A přece ve dvoře slepic, holubů, že by jich sebezpozornější počítář ani nespočítal.

Ve světnici pořád ještě ticho... Starý vojvoda již na bělounce vystlané posteli, svatá korouhev zastírá ho úplně a jen dánský rytíř tiskne k zestydlé ruce jeho své rty. Předem dvorem rozléhá se náhle řinkot ocele, slyšet lidské hlasy a kroky přichozících, až púda duní. Za několik okamžiků na ná dvoři hlava vedle hlavy, ve světnici povstává šum, někteří tasí již ocel, derou se do síně, už prorážejí i úzkostlivé výkřiky žen i panen... „Ztište se - prosím. - Buďte beze strachu... Králevic Valdemar!“

A sotvaže tato konejšivá slova rytíře Jitřence, čili, jak mu říkali v Dánsku, Estrichsona, povstávajícím hlukem pronikla, stannul na prahu, vedoucím do téhle dvorany, mladistvý jinoch, světlých, pročervenalých lící, jasně modrých očí a zlatých, až na ramena nakadeřavělých vlasů v lehounkém lovcím oděvu... „Už se mi po tobě stýská... Jdu ti, Estrichsone, na svatbu!“ Mladistvý jinoch stiskl vřele pravici rytířovu.

Jitřenec se před ním hluboce uklonil. „Přicházíš, jasný králevici, jako bychom tě byli přivolali...“ „Rač nám být vítán, budoucí pane náš!“

Zdejší starosta předstoupil před nenadálého hosta také s hlubokou poklonou. Mladistvý jinoch podal i jemu svou pravici.

„Zde český kníže Přemysl, světle jeho ohot se synem a dcerou!“ hovořil rytíř Jitřenec. Muži si potřásli upřímně rukama a paní Adlétě i Drahušce uklonil se králevic nejdvořnějším způsobem.

„A tuto?“ králevic ukázal na lůžko, kdež byla celou šířkou rozvinuta korouhev Svantovitova... „Vojvoda Niklot...“

„Niklot - ten, o němž lhali, že hlavu jeho poslali jasnému dědu tvému jakožto kořist vítěznou...“ „Neslyšháno...“

„Uslyšíš více - mnohem více, jasný králevici; neřekl jsem nadarmo, že přicházíš, jako bychom tě byli zavolali...“ „Jsem nedočkavý. - Ale ještě jednu otázku: tvá nevěsta?“ Rytíř Jitřenec pokynul Jitrušce, aby pokročila blíže.

Valdemar se také tak dvorně uklonil a podotkl s lehounkým

úsměvem: „Pak jsem se tě měl dočkat.“

Zatím se hlavy starostů jedna ke druhé klonily a na rtech jejich šeptem slova vážná, taková, jaká rozhodují mezi štěstím či neštěstím každické země a každého národa. Ale rada jejich dlouho netrvala. Mladistvý králevic dobyl si srdci všech rázem, jakmile ho spatřili.

„Jsem, jasný pane, ze staršín v této zemi věkem nejpokročilejší!“ začal Gněvoš hlasem poněkud se třesoucím.

Králevic, zdálo se, že těchto slov nepochopuje; ale jediný pohled na Jitřence postačil, aby porozuměl, co činit.

„Chť-li bys nám, pane, vládnout spravedlivě, prosbu velkou bychom k tobě měli: Přijď, ujmí se nás a buď naším vojvodou. Jsme dobrý, upřímný lid, nežádáme jiného, než abychom mohli žít po svých starých právech... Jsme věrný lid, můžeš na nás spoléhat jako na skály... Budeš, pane, naším vojvodou? - Bodrcká země, svobodná země, především zभावil jsme se posledních nepřátel, my ti ji s vůlí zvěčnělého svého vojvody podáváme... Přijímáš, králevici, čeho ti nabízíme?“

„Nebude-li proti tomu ničeho mít královský bratr můj, budu se za šťastného pokládat, nazvu-li vás ne poddanými svými, ale přáteli...“

Králevic Valdemar mluvil čistou slovanštinou.

„Přislubuješ nám toho, světlý králevici?“

„Přislubuji, u čeho chcete, dobří lidé!“

„Zde u této stydnoucí mrtvoly... Zde při této korouhvi Svantovitově!“

„Přislubuji u této mrtvoly slavného vašeho vojvody a u této svatě vaší korouhve!“

Náhle vystoupil i otec Dobrohost.

„Vy mi odpustíte - vy duše šlechetné - odvážím-li se promluvit i já!“

„Mluv, u nás slovo jaktěživo voľno!“

Starosta Gněvoš pokynul Dobrohostovi, aby mluvil bez ostychu.

„Tys přísahal u mrtvoly nebožtíka vojvody - tys slíboval, jasný králevici, že nechceš, aby ti obyvatelé této země byli poddanými, ale že je chceš přáteli nazývat: vím, odkud slova tvá... Přislíb jim však toho také u tohoto kříže, jenž na zlatém řetěze kolem hrdla tvého. Lid zdejší opravdu ryzí, šlechetný lid, duše nepoctivé zde nenalezneš a byl by to hřích - hřích volající do nebe, kdybys snad tomuto lidu ve slovu svém stát nechtěl...“

Králevic sňal s hrdla svého zlatý řetěz, na němž se leskl kříž převzácné ceny, jež mu matka jeho do kolébky darem položila.

„U tohoto kříže svého, kterýž mi nejdražším ve světě, protože to dědictví po zemřelé matce mé - vám přísahám, že budu-li počítat ke království svému i vaší zemi - chci vám být vždy všem nejochotnějším zastáncem a nevěrnějším přítelem... A nechávám ho tu mezi vámi zástavou!“

„Ať žije, ať dlouhá léta šťastně a slavně nám panuje králevic Valdemar!“

Tímhle provoláním trásl se celý dvůr a hejno sokolů vylétlo do nedozírné výšky...

Druhý den zapálili na mořském břehu starému Niklotovi obrovskou tryznu. Králevic Valdemar byl také přítomen. Tak se mu mezi tímhle lidem, o němž toho tolik slyšel a jehož řeči se již učil zamlada, od srdce zalíbilo. Kruh, jímž měl vojvoda hrdlo okováno, uschovali si na věčnou památku...

Až bude Jitřenec svatbu slavit s dcerou zdejšího starosty, přijde mu Valdemar sám za družbu. Družičkou vyprosil si na českém knížeti a paní choťi jeho - Drahušku.

A když vstupoval králevic do lodí, nemohl a nemohl odvrátit zraků svých od táhlého svahu, na jehož úpatí leží bukovský dvůr, pod jehož střechou květinka, již podobně v severských vlastech svých dosud nikde a nikde nespáčil. Lodi plynuly k rozkazu jeho, jako by bylo nejkliďnější bezvětrí, a přece se mu zdálo, že letí tmícími se vlnami kvapem bleskorychlým. Oči jeho neodvratně upřeny nazpět ke břehům, ani když jich už vidět nebylo. A mladistvou tváří jako by rozestírala se tesknota jakási, již nelze vypovědět, sdružená s touhou, kdy zase v tyhle kraje na lodích pojedje. Až si toho všiml i jeho průvodci. A přece si nesl domů knížectví, jež mu nabídly dobrovolně hlavy bodrckého lidu. Co dříve prolito dánské krve, co životů utráceno a co času promaženo, aby mohl dánský král stanout pevnou nohou na půdě slovanské a tak rázem postavít hráz výbojným Němcům! - Jak ho přivítá král s náručí otevřenou, jaká radost rozletí se veškerým královstvím! Čeho nemohly získat železo, násilí a moc, podařilo se mladistvému králevici, sotvaže vstoupil mezi pohlaváry slovanské, pouhým zjevem okouzující jeho postavy.

„Takhle se ještě nikdy ani z válečné výpravy nevracel dánský král, jasný pane náš. A my přece vyjeli jen tak pro kratochvil!“ prohodil dvořenín, jenž u něho stál nejbliže.

Ale Valdemar jako by neslyšel. Oči jeho neustále tkví na polední, kde se modravé oblaky s mořem snoubí a kam chvílemi zaměří burňáček. Ruce má přeloženy křížem přes prsa, opírá se o stožár a nemluví.

„Slyšíš, jasný králevici? - Jako by ti tam byli učarovali! - A přece v lhcvců ve dvoře vidět nebylo... Jen se v povzdálí plížili, jako by si netroufali do vnitra.“

Valdemar ještě neodpovídá. Ani řasová nad očima se mu nehýbe.

Dvořenín Rielborg dodal si smělosti.

„Bylo tam panen, že člověk nevěděl, na kterou dříve se podívat... Slovanské dívky odjakživa prý čarodějky; očima dovedou zavést...“

Prostořeký dvořenín okamžitě výpovědi své litoval. Stihl jej

káravý zrak starého služebníka králevicova zmíry přísným pohledem... Nerozvážlivý šprýmovce ztratil se také okamžitě z dohledu jeho a vyhýbal se již potom, jak mohl nejúzkostlivěji, aby se nesetkal se starým klíčnickem.

„Nesu si knížectví – nesu opravdu – nenadál jsem se toho – ale vezl bych si jednou tak příliš rád do vlasti z téhle strany i královnu – i tebe, ty rozmilá děvinko...“

Starý klíčnick téhle slov králevicových zaslechl, ale utopil je ve svém nitru, jako by těžký balvan skalný hodil ke dnu mořskému. A potom se odvážil upozornit svého pána, že začíná vanout od norvěžských břehů ostrý, pronikavý severák a on že oděn jen lehounce.

„Dobrý, starostlivý brachu! – Máš – pravdu – máš – tak mi to leží všechno na mysli, jako by tahle plavba naše byla pouhým snem!“ zahovořil prostosrdčně králevic, přijal od služebníka plášť a chystal se do kajuty.

„Aby ti, milý a drahý pane můj, přinesla štěstí na všechny příští věk! Tvé štěstí štěstím celé země naší a tvé blaho blahem všeho našeho národa!“

Králevic ještě utkvěl k polední dlouhým pohledem a potom sestoupil do vnitra úpravné lodice... Severák začínal být opravdu drze dotěravým.

I Všecky zvony pražských kostelů rozhučely se ke hranám knížeti biskupu Jindřichu Břetislavu. Ale tak se zdálo, že hlasy jejich vítr nějak schválně zavával. Zvuky kovových srdcí duté, bez ozvěny, a na obličejích Pražanů ani stopy zármutku, o slze ani vidu. A kdykoliv jindy zavřel oči vojvoda, vždycky ho oplakávali, říkajíce: „Dejž mu Pán Bůh radost věčnou... Byl z duše dobrý, k utiskovaným spravedlivý, na zbojníky přísný a všech svých věrných zástita, otec sirotkům, vdov ochránce...“ A pro vlastnosti dobré zapomínali velmi rádi stinných stránek v jeho povaze.

Tentokrát však přijali novinu, že vojvoda k otčům již odešel, lhostejně, někde i na tvářích s úsměvem, jinde si i zavýskli a nohou zadupli, že dosavadnímu, nečestnému vladařeni jistý konec bude. Česká země klesla za těch časů hluboce a důležitost její o nic větší, než nějaké provincie svatě římsko-německé říše.

Ještě převeliké štěstí, že na trůně Hohenštaufů neseděl již železný císař Rudovous a že přišel po něm vladař, který všechno skoro zřetel svůj obrátil na polední kraje italské, i že knížata německá mezi sebou rozdvojena, jako by předvídala, že se co nevidět rozstěpí na dva tábory, které se proti sobě postaví nepřátelštěji než Velfové s Gibellini.

Cerná orlice svatováclavská stárla, dvojhavý její druh skorem všechno peří jí z peruti vyškubal, i oči jí chtěl spáry svými vyklovat, věděl o nové družce, která by mu byla ve zdejších zemích povolnější... Ale starý, věrný pták, který poletoval na českých praporech už proti Maďarům na Lechu, ohlížel se také kolem, kdo by dědictví jeho dovedl stříci nejbezpečněji a kdo by české pluky uměl vodit k větším a slavnějším ještě vítězstvím... Ale zůstala ještě tak dlouho, dokud v Čechách nevězely červánky věstící vzájemnou lásku, osvěženou silou a nadějnou mohutnost.

Nad Jindřichem Břetislavem také ani nezasmutnila.

Jindy vždycky rozestřela nad mrtvým vojvodou své peruti a dlouho trvávalo, než zase vesele větrem zadula. Ale pro Břetislava Jindřicha se jí peruti hořem k zemi neskáněly, bytť tehle vojvoda sláb, učiněná třtina, člověk jinak sice dobrý, ale až příliš ve věcech závažných povolný a na prestol knížecí, kde třeba pevné ruky, bystrého rozumu, zmužilé odvahy sdružené s opatrností – naprosto nestačil.

Proto se také brzičko zdvihla a zaměřila ke tmavým lesům, jimiž dřevícká župa za těch časů byla skorem dopola zarostlá.

Na Dřevíci byl vězněn nejmladší syn krále někdy Vladislava paměti slavné a bratr Přemyslův.

Nemohl se jinak vojvoda nad sokem svým pomstít, než když vzal bratru jeho svobodu.

A odešel umírat až do Chebu, aby tam měl lepší pokoj a mohl se připravit na dalekou pouť, nejsa rušen od nikoho. Museli ho celou cestou nést, jak byl sláb a nemocen. A přece odjakživa říkávají; ve vlasti i skála, když se blíží smrt, měk-

kounkou poduškou a mateřský jazyk za těch okamžiků nejkřídlejší ukolébavkou. Jindřich Břetislav jinak soudil; měl k tomu asi nejeden důvod.

Tou chvílí, když světlo očí jeho zhasínalo, přiválal k dřevícké bráně zástup jezdců. Oko hradníkové poznalo rázem několik předních českých pánů, kteří druhy Přemysla u Zdic zrádně opustili. Část jich tlela v míšenské zemi, kde jim zrazenec věrnost, jak náleží oplatil. Ale na živu jich byl přece dosud hezký počet. A k dosavadnímu vojvodovi stáli už ze strachu, že by snad se Přemysl znenadání mohl vrátit a vejít s nimi v pořádnost. Není o něm beztoho nějaký čas ani slyšet. Od míšenské výpravy jako by ho země byla pohltila. Kdo ví, nepřišel-li o život.

Přijížděli Slavek Hrabšic, Měšek z Peruce, Křen z Křesína, Oldřich z rodu Buziců, Bořita z Ředhoště, Oldřich z Drnholce, Heřman z Letovic, Arnošt syn Sezimův a Bořita ze Smečna. Brána otevřena okamžitě a nenadálým hostům jde vstříc Petr kastelán s bratrem svým Milhostem.

„Aj, pěkně vítám, milí páni! – Že jste sem cesty našli! – Jen dále – dále!“

Župan Petr vlídností až překypoval i potřásl jednomu za druhým pravici, jak uměl nejpřívětivěji.

„A co vězeň, pane Petře?“

„Živ a zdrav! – Nouzi mu zde trpět nedáme! – A cože mi nesete?“

„Jen strpení – maličkou chvílinku, pane Petře?“

„Snad není před Prahou Přemysl?“

„Jak by do vody padl, pane župane!“

„Prosím tě, doved' nás k vězni...“

„Snad...“

Pan Petr učinil významný posuněk a nyní se návštěvy tolika hostů v duši až ulekl. Byl by věru nerad, aby jeho přispěním mladistvému kněžici někdo ublížil. A skorem toho začal litovat, že jen tak zholá otevřel bránu a že se neptal po příčině jejich příjezdu. V Čechách bylo tenkrát všechno možno. Přemyslovci rozdělení proti sobě, jako by v každém jiná krev proudila.

Knězic Vladislav vězení zdejšího téměř ani necítil.

I do lesů vyjžděl na lov, kdy se mu jen zachtělo. A ještě sám vybízel župana či bratra jeho, že už čas k domovu a že by mohli i zbloudit.

Pan Petr přál potají někdejšímu vojvodovi z duše.

A když se tak rozhovořili s kněžicem o zdické nevěře, vždycky říkával zdejší župan: „Jen my tam být měli s Černínem. Však by jinak byla věc dopadla. Jen já, můj meč a Černínové! Játku: tenhle můj meč!“

Meč župana Petra byl na dvě ruce, a nezvyklec, byt i byl sebesilnější, ničeho by s ním nepořídil.

Tihle hosté byli sice všickni dobří jeho známi, věrnost jejich k Jindřichu Břetislavu lehčí než peří holubí, ale kdož může všechno předvídat!

Pan Petr si mimoděk vzpomněl na svůj meč, rozhlédl se hradní čelodí, zdali by se nemohla s těmito pány měřit, a potom se postavil hostům do cesty.

„Játku, milí pánové – vězeň chráněncem mým –“

„Buď o něho beze starosti...“

„Játku, milí pánové – u Zdic jste zrovna tak jeho bratru říkali...“

Měšek z Peruce sáhl bezděky po meči... .

Několik z nenadálých hostů rozlila se tvářemi červeň až pod krzna. I hlavy k zemi svésili.

„U své cti, župane, se ti zaklínám...“

Pan Petr se jen usmíval; u boku jeho na těžkém, širokém řemeni již meč pro dvě ruce.

Zdejší župan mrštil okem stranou, jako by hledal nejprůhodnějšího místa, kdyby se snad musil bránit.

Pokračování příští čtvrtěk

Sovětský čaroděj pomáhá perestrojce

-rfe-

Sovětský svaz překoná hospodářskou krizi do pěti let, nikoliv za vydatné pomoci Západu, jak by se mohl někdo naivně domnívat, nýbrž nezištnou pomocí bytostí, které krouží kolem naší zeměkoule v létajících talířech. To jsme si nevycucali z prstů, ani nepřevzali z bulvárního tisku. Přčetli jsme si za vás dlouhé interview v ústředním tiskovém orgánu sovětských komunistů. Na otázky moskevské Pravdy odpovídal tiskový mluvčí čtyřista let starého ruského řádu čarodějů a proroků, Jurij Tarasov. Apeloval na celý sovětský lid, aby měl velkou trpělivost a poskytl vládě čas k důkladnému vyléčení churavé ekonomiky. V interview pro ústřední list sovětských komunistů pravil mluvčí ruských čarodějů -kromě jiného- doslova: "Musíme být trpěliví... Bude to trvat čtyři až pět let. Bude to těžké těhotenství, ale nemohu prorokovat hladomor, porodíme zdravé dítě... Létající talíře nepřicházejí z jiného světa, jejich posádka tvoří představitelé paralelní civilizace tady na zeměkouli, která je mnohem pokročilejší než jsme my... Jednoho dne nám pomohou zbavit se mnoha našich potíží a nesnází".

Tolik mluvčí ruských čarodějů a proroků na stránkách ústředního tiskového orgánu sovětských komunistů. Redakce Pravdy ho popsala jako muže inteligentního, nevousatého a dobře oblečeného a dodala, že se pronikavě liší od běžné představy o vzezření čarodějů, proroků a mágů, Zda tím ústřední orgán sovětských komunistů měl na mysli vousaté a kníraté tváře čarodějů a proroků světového komunizmu, známé papírové ikony Marxe, Engelse, Lenina a Stalina, nošené donekdávna v nesčetných sovětských průvodech a manifestacích, nedá se z této redakční poznámky jednoznačně vyvodit.

Proživej svůj život takovým způsobem, abys nemusel skrývat svůj deník. Orben's Current Comedy

Půvab je tělu to, co zdravý duch myslí. La Rochefoucauld

Volit ...

seznamu přeškrtnuto a kdosi k němu tužkou přičinil poznámku - mimo území ČSFR. Čekal jsem potíže, ale usměvavý chlapík tam byl tentokrát skutečně kvůli mně, nikoliv já kvůli němu. Po předložení občanského průkazu jsem obdržel kandidátky a pak už to šlo hladce. Dokonce tak hladce, že mám spíše dojem, že jsem se účastnil jakéhosi protitotalitního plebiscitu.

When you have questions about investing...

see the Banking Professionals.

At the Affiliated Bank/Western National we take a personal interest in our customers. We take the time to listen to your needs, answer your questions and discuss your investment alternatives.

We offer a complete range of financial services including discount brokerage and insured tax-exempt Unit Investment Trusts

The Affiliated Bank/Western National... we have the personalized service you need and the investments you want to help you effectively manage your money.

Affiliated Bank/Western National

5801 West Carmak Road Cicero, Illinois 60650
6001 West Ogden Avenue Cicero, Illinois 60650
Phone 456-2000

DEPOSITORS
ACQUIRED UP TO
10/1/88

Member
FDIC

Český národní hřbitov v Chicagu

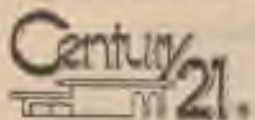
již přes 100 let dobře slouží potřebám československé krajanské veřejnosti v Chicagu a okolí.

Pohřbívání do země, žehem a do krypt MASA RYKOVA MAUZOLEA s křídly dr. Ed. Beneše a gen. M. R. Štefánika.

Obstaráme letní i zimní zdobené hrobů, jakož i bronzové náhrobní tabulky, kamenné pomníky a ostatní potřeby a služby spojené s údržbou.

Tel. 788-8442, 539-8442
5255 No. Pulaski Rd.
CHICAGO, IL. 60630

Poslouchejte nás rádiový program každou neděli v 9 hodin ráno na WCEV 1450

RBI, INC.
9025 West Cermak Road
North Riverside, Illinois 60546

**MILLIE
KOLESKE**

(708) 442-0444
(708) 579-0545

mluvíme česky

Jestli chcete prodávat nebo kupovat zavolejte, prosím.

Na **PRODEJ** překrásný, 4 roky starý zděný dům v nové části Westchesteru - 3 ložnice, 3 koupelny, plný sklep, letní kuchyne. Pro velkou rodinu a nebo pro matku a otce.

Zavolejte o další informace!

DŮM NA PRODEJ

ve Westmont, za zlevněnou cenu \$ 99. 900. Zděný, 2-ložnicový ranč, plný basement, velké místnosti a velký oplocený pozemek 100x140 stop.

Volejte: **MATIAS GOLD REAL ESTATE**
(708) 960-9559

Překládám do angličtiny legální doklady školní a osobní notářsky ověřené.

O. KOVAR

Pište na adresu:
P. O. Box 313
Riverside, IL 60546
nebo volejte:
(708) 442-7115

The United States Department of State is seeking Czech-language interpreters to work on a contract basis from time to time. Near native fluency in Czech and English is required.

For more information contact Erica or Stacey, collect at:
(202) 647-3493.

**Kde možno koupit
HLASATEL:**

- Austin a Čermák Rd.
Cicero — stánek
- Miloš Pancner
6038 W. Čermák Rd., Cicero
- Prague Sausage
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- Redakce Hlasatele
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- Fred Pancner
6514 W. Čermák Rd., Berwyn
- Hon Oak Park & Čermák Rd.
Berwyn — stánek
- 26th & Ridgeland
Berwyn, stánek — nedělní
- Čermák Rd. & Ridgeland
Berwyn, stánek — nedělní
- Čermák Rd. & East Ave.
Berwyn — stánek
- V New Yorku: Candy Store
1437 - 1st Ave., New York, NY
- Optimo — 150 East End Ave.
New York City, NY
- Americké velvyslanectví
v Praze

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty
6226 záp. Čermák tř.
Berwyn, Ill.
č. tel. : 484-4800

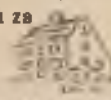
PRODÁ SE

**RODINNÝ DOMEK
VE WESTCHESTERU**

profesionálně stavěný, velký pozemek. Moderní kablnety v kuchyni, 2 velké ložnice, koupelna s keramickými dlaždicemi, jídelna, přírodní krb, hotový basement s barem, patio - velmi čistý! Nízké daně.
\$ 149. 900,-

JIŽNÍ BERWYN

Novější dům pro 2 rodiny - 3 BD + 1.
Příjem 1. 050,- dolarů za
\$ 149. 900,-

Hodláte-li strávit svou dovolenou na Floridě, navštivte resort **VERSAILLES COURTS**, apartments s kompletně zařízenými kuchyněmi. Měsíčně-týdne, s plnou obalubou, v letní sezóně od \$185 týdně. Nacházíme se mezi Clearwater a St. Petersburg, jen 15 minut od Gulf of Mexico. Pláte nebo volejte o rezervaci.

LE VERSAILLES COURTS
10464-106th Avenue North
LARGO, FLORIDA 34643
(813) 391-6045

O vaše plné pohodlí se postará krajan
M. Kavka s chotí Yvonne

Nová kniha

Právě vyšla kniha Petra Romana "Vlečen pod šibenici". Autor odsouzený k trestu smrti, očitý svědek, poutavě a s napětím vypráví o období stalinismu v naší vlasti. Kniha by měla být v každé rodině a měli by ji číst příslušníci všech generací. Cena 20 dolarů plus 2 dolary poštovné a expedice. Objednávky: Editions VERITAS, C. P. 2130, Ste-Julie, Qué. Canada J0L 2C0.

HELP WANTED

English speaking Bohemian woman between 35-45 to do home health care to a woman of 78.
Call after 7 PM and talk to
Marlene at 735-3585

POSTAL JOBS

Start \$11.41-hr. + benefits.
For exam and application information, call 7 days 8am to 10pm
1-216-324-2102 ext. 102

**HELP WANTED
CHILD CARE**

Mature, full time. Live in or out.
Housekeeper, cook, Nanny,
free some weekends.
Speak English. Experience
preferred.
CALL 246-0705

Hledáme zaměstnání s možností přiměřeného výdělků, který si oba chceme zasloužit. Přijeli jsme do USA vydělat na studia svých dětí. Najde se někdo, kdo již nemá takové finanční starosti a je ochoten někdy někomu pomoci? Chceme se odměnit pozitivou prací. Povolení k pobytu máme do listopadu.

Volejte: 1-708-749-1891. Nebo
vzkaz do redakce.

WANTED TO BUY

Old Toys, Cars, Trucks, Football and Baseball Cards, Old Tins, Coffe, Tea, Tobacco, Japps Potatoe Chip Cans, Old Magazines, Cracker Jack Items, Iron Mechanical and Still Banks, Marbles, Old Walt Disney Items, Lone Ranger, Batman, Gene Autry, Old Comic Books, Beer Steins and Glasses, Old Postcards.
Call NORM at 863-8979
or 447-7955

STUDENT LOAN PAYOFF PROGRAM

If you're in default on a guaranteed student loan (FISL, GSL, Stafford, SLS, or PLUS loan), you may be eligible to pay it back without penalty or collection charges. For information about this special program, call the guarantee agency that holds your loan, or call the U.S. Department of Education's toll-free number: (800) 333-INFO.

**World Understanding Tomorrow
Starts With Today's Youth**

Be a part of building world understanding by becoming a host family to a student from Australia, Europe, South America, Central America or Japan.

One-year and three-month programs now available.

Call

1-800-766-4656

A Non-profit
Educational
Foundation
Fort Jones, CA

A Public Service Announcement

Dopisy čtenářů

Milá Miládko!

Srdčně Tě zdravím tentokrát z Československa (už potřetí letos). Tvůj dopis přišel krátce před mým odjezdem, takže už jsem nestačila na něj odpovědět. Jela jsem svým autem, které jsem si před 3 měsíci koupila. Je to zase japonské, s elektricky odklápěcí střechou. Až přijedeš do Švýcarska, tak Tě v něm povozím.

Jela jsem sem v neděli a tak nebyl velký provoz, takže jsem k hranicím potřebovala jen 5 hodin, protože se celou cestu dalo jet 140tikilometrovou rychlostí za hodinu. Protože jsem chtěla jet do Liberce, kde se mám setkat se známými a cestu Rozvadov-Praha a zpět jsem už jela šestkrát, zvolila jsem cestu severními Čechami a projela jsem Bor, Mariánky, Karlovy Vary, Chomutov, Dubí u Teplic (kde jsem tankovala bezolovnatý benzín, který musím do auta mít a tam je jediná pumpa s 'bleifrei' v celých severních Čechách), Děčín, Nový Bor, Cvikov, Liberec. Cesta to byla ohromně zajímavá, stále nádherný výhled do širokánského údolí, (kaženého jen továrními komíny), v pozadí České středohoří. Ale ty silnice!! Hruža, div že z toho nekotám. Tato cesta vzhledem ke stavu silnic a objíždkám mi trvala 4 hodiny.

Přijela jsem do Liberce večer a protože jsem nechtěla známé shánět tak upocená z horkého dne, ubytovala jsem se tedy v 'nejlepší' interhotelu Zlatý lev v Liberci. Je 'ozdoben' lešením kolem dokola, takže nemohu popsat vzhled hotelu zvnějšku; uvnitř je to tak asi jaké to bývalo za Rakousko-Uherska, ale hodně ošumělé! Dostala jsem pokoj pro jednu osobu s koupelnou za 640 korun za jednu noc. Ale: postel nepovlečená, koupelna neuklizená, záchod špinavý, žádná osuška, jen tři plátěné hadříky a to v textiláckém městě Liberci. Prostě jak minulý host odešel, tak mi pokoj přidělili. Okamžitě jsem reklamovala, tak mi postel povlékli, ale koupelnu neuklídili, protože pokojská v neděli má volno.

Nemám dalších slov, nadávat nemá cenu. Jen Ti to popisují jako zkušené cestovatelce, která viděla už skoro celý svět. Jo, a ještě k tomu tato cena 640 korun je bez snídaně. Takže když si člověk vymění peníze v bance, v tom jejich nevýhodném kursu, dáš 60 franků za noc a služby mají takovou úroveň. Pod hotelovým pokojem pak hučely nějaké motory, takže přestože pokoj byl v prvním poschodí, spala jsem asi tak všeho všudy 2 a půl hodiny. No ale já, coby železná baba to vydržím a dnes jedu do Prahy k bráchovi. Musím jen dát pozor, abych někde nezakotvila v nějaké díře na silnici. Místy jsou silnice

Pokračování na str. 8

Hrdina Kunderova románu těžko mohl vzdorovat obvinění, že si dělá legraci z komunismu, když Julkovi Fučíkovi st'ali hlavu. Těžko jsem - s vděčnou myšlenkou na román 'Žert' mohl oponovat soudruhovi z občanského výboru, který mne káral, že se nehodlám angažovat v místě bydliště, když za války padly tisíce komsomolců. Kdyby mi neunikla souvislost mezi komsomolci a občanským výborem, asi by mne nenapadl obrázek z hranic. Na československých hranicích jsou vlídní celníci a vlídná pokladní, kde zaplatím vstupné do země, kde jsme doma. A ptávám se sám sebe, zda jsem doma tam, kde platím vstupné.

Americký celník říká občanům Spojených států, at' už se narodil

kdekoli a byli jakkoli dlouho kdesi - 'Vítejte doma'. Až donedávna u nás platilo, že každý občan má milovat socialistickou vlast, slavit první máj a udržovat krok v řadě. Měli jsme měřítko. Od podzimu roku 1989 jsme se slavnostně měřítko zbavili, ulevilo se nám a tiše jsme si vyrobili další - kde jsi žil a za jakou měnu, proč jsi byl tady a ne tam, kde jsi byl, když jsi nebyl tu a z jakých důvodů jsi nezůstal, když se ti chtělo odejít.

Tak chodím, po zaplacení vstupného po rodném městě a to hlavním, a také městech vedlejších a čtu si na plakátech, že tato strana je stranou slušných lidí a tato strana a tento člověk a tento politik a tento spisovatel - může a musí zachránit stát i naši demo-

kracii a svobodu a ideál. A hledám za plakátem lidskou bytost, na kterou se nemohu vymlouvat a odvolávat a spoléhat na ni, že vyřeší, co neumím a zařídí, co si jen vzpomenu.

Měli jsme a máme, jako každý národ na světě, velké osobnosti - a ve zkratce jsme z nich vyrobili otce národů i tatíčky národů, spasitele a nedotknutelné. Jak se tak zkoumám, zcela jistě si vážím Jana Žižky i Přemysla Otakara II. Nepochybuji o jediné řádce z čítanky, v níž se postupně objeví i slova o tom, že Československo osvobodili spojenci a ne jenom komsomolec od Kurska, nebo o tom, že komunisté si občas vyřizovali osobní účty na šibenici. Nechci bořit ani mýty ani legendy, neboť k tomu není jediný kloudný důvod. Rád bych jen viděl, po

překročení hranic rodnou zemi, kde se lidé bez návodu komunistů nebudou navzájem otravovat otázkami, proč se neúčastní vrcholně nudné schůze, když tolik husitů padlo na hoře Vítkov a také to přece vydrželi.

Čím méně legend v této době vznikne, tím lépe pro nás všechny, myslím. Zvláště pro nás - kteří jsme zůstali doma. Neboť v New Yorku či Sydney je lidem - závorce občanům - srdečně jedno, žije-li někdo v Pardubicích nebo Kolíně. A světu se vrátíme tehdy, když nám v Pardubicích nebo Kolíně bude jedno, žije-li někdo v Sydney nebo - abych se neopakoval - v Torontu.

Deti ...

l'udia v zamorených oblastiach rozprávali. Referovali o tom, že sa už nemôžu dívať na utrpenie ich detí. Deti nesmú ísť do lesa a zbierať huby, či lesné plody. Nesmú sa kúpať, ani ryby chytat'. Nesmú piť mlieko, ani jesť to, čo sa v záhrade urodí. Je to ťažké pre dospelých, ale pre deti ešte ťažšie. Pritom museli jesť zemiaky zo zamorenej pôdy, iných nebolo. L'udia na zhromaždení plakali. Aj najvyšší sovietski Bieloruskej republiky si konečne uvedomil, že musí čosi robiť.

V zamorených oblastiach žije vyše dva milióny l'udí, v tých najhoršie postihnutých žije 100.000, z toho je 30.000 detí pod 14 rokov. My hovoríme o takzvanej "Zóne".

Čo ste sa dozvedeli od rodičov o zdravotnom stave detí v "Zóne"?

Okamžite napadne, že deti sú apatické, často krvácajú z nosa, trpia na choroby dýchacích ciest. Všeobecne sú slabé, majú žalúdočné ťažkosti, rozšírenú štítnu žľazu. Pracovníci z výboru sa dozvedeli o novorodeniakoch s vrodenými deformitami, alebo o deťoch, ktoré sa narodili mŕtve.

Ako to vyzerá v Minsku, ktorý je vzdialený od Černobylu 400 kilometrov?

Podľa primárky hematologického oddelenia zomieralo predtým možno 5 až 6 detí ročne na rakovinu krvi. Dnes ich toľko umiera za mesiac. Predpokladáme, že to súvisí s celkovým oslabením odolnosti organizmu. Robím si starosti i o moje deti. Už vlni sa žalovali na slabosť a únavu. Syn mal odrazu žalúdočné ťažkosti, vol'akedy to bolo živé diet'a, teraz je mu stále častejšie zle, nemá chuť jesť, je bledý. Ani 17 ročnej dcére nieje dobre. Už vlni pri vyšetrení zistili, že niečo nieje v poriadku s krvným obehom a srdcom. Často má závrate, niekedy zamdlieva, v noci krváca z nosa. U obidvoch zistili dvojnásobne vysoké ožiarenie, ako pripúšťa norma. Pritom sme sa z Minska ani nepohli. Musí to súvisieť s tým, že sme jedli zamorené potraviny.

Nakoľko poznajú situáciu l'udia v Sovietskou zväze?

Až v poslednom čase sa začína o nej hovoriť. Referuje o tom televízia i tlač. Keď sme robili prvé výpravy do "Zóny", písať o tom bolo prísne zakázané. Účastníci sa nesmeli zhovárať s l'udmi - bránila im v tom milícia, stranícki funkcionári, a iní činitelia. Nesmeli sa demonštrovať, ale keď sme napriek tomu šli do ulíc, účastníkov predvádzali na výsluchy na súd, iným hrozili stratou pracovného miesta.

Čo potrebujete najviac?

V prvom rade lieky a vitamínové koncentráty. Tento rok sme nemali nijaké ovocie, ani zeleninu, preto sú vitamínové koncentráty také dôležité. V Minsku ich z času na čas dostat' v lekárni, ale v "Zóne" takmer vôbec nie. Okrem toho potrebujeme lekárske prístroje. Hľadáme organizácie, ktoré by umiestnili deti v zdravom prostredí aspoň na prázdniny. Mníchov vezme 20 detí. Už vlni cez zimné prázdniny sa nám podarilo poslať 25 detí zo "Zóny" do Indie. Cestu financoval istý milionár. Pred dvoma týždňami nás navštívil a zval ďalšie deti.

Nie je to len tá známa "kvapka do mora"?

Áno. Ale niečo také dodáva odvalu a nádej, že na budúci raz by to mohli byť oni. Deti, ktoré sa vrátili z Indie, boli ako vymenené. V "Zóne" nestretnete diet'a, ktoré by sa usmialo. Jedno dievčatko nám napríklad napísalo: "Nikoho neodsudzujem. Vlni mi mama zomrela na rakovinu a viem, že ju už aj ja mám". Je veľmi dôležité, aby deti vedeli, že sa niekto snaží im pomôcť.

Proč se ruští ...

Východním Německu, Polsku, Československu a Maďarsku a komunisté (či v některých případech bývali komunisté), udržují se u moci pouze svými konečky prstů, jako je tomu v Bukurešti, Sofii a v Moskvě.

Co se děje s příslušníky komunistické špionážní sítě, kteří utekli, či dokonce ještě jsou na útěku? Či snad dokonce, což je daleko více důležitější, kdo horlivě studuje jejich nadmíru tajné fascikly? Myslím, že s důvěrou můžeme říci, že celá tato situace se přihodila CIA a FBI - a ovšem britským, francouzským a západoněmeckým kontrašpionážním agencím. A co více, jak se komunism potopí ještě hlouběji do své agonie smrti, je nevyhnutelné, že mnozí z komunistických špionážních mistrů se budou snažit získat si vděk s novými mocemi tím, že jim řeknou vše co vědí - či dokonce i obdrží novou práci, aby pro ně špehovali, jak učinil nacistický generál Gehlen. Představme si proto to ohromení, které musí dnes naplňovat prsa američanů a ostatních příslušníků Západu (pozn.překl.: - a také některých exulantů-), jejichž špionážní činnost pro komunistickou mocnost nebyla ještě odhalena. Jistě je mnoho takových, jako John Walter, člen Námořních sil Spojených států a poddůstojník armády Clyde Lee Conrad, kteří ještě neupadli v podezření. Co ti mohou nyní dělat? Vždyť nemohou ani utéci - není kam!

Mluvě o odpadlících, jak by se vám líbilo, kdybyste byli v botách bývalého agenta CIA Edwarda Lee Howarda? Howard prováděl po dlouhá léta špionážní službu pro Sověty, pak se v Novém Mexiku v roce 1985 vymknul dohledu FBI a utekl přes Mexiko a Kubu do Moskvy. Není pochyby o tom, že Michail Gorbačov je stále ještě příliš komunistou, než aby ho vydal autoritám Spojených států - ale byl by také v bezpečí v případě, kdyby byl vystřídán Borisem Jelcinem? Či jinými Rusy, kteří se mohou dostat k moci dříve než se kdo naděje?

Konečně také vezměme v úvahu vysoko postavené západní diplomaty, kteří byli angažováni ve špionážní službě ve prospěch komunismu v dobách, kdy se zdála takováto činnost bezpečnější. Felix Bloch, bývalý zástupce šéfa americké mise ve Vídni v Rakousku, může být konfrontován v blízkých dnech důkazem, kterému nelze čelit tak snadno, jako je mlčení.

Herbert Norman, kanadský vyslanec v Egyptě, který spáchal sebevraždu v roce 1957, než by čelil obnovenému vyšetřování své komunistické minulosti, může být velmi snadno ztotožněn druhými (byl již ztotožněn 'čtvrtou osobou', Anthony Blunt), ne jenom jako komunist, ale jako sovětský špion.

A starý Alger Hiss, který stále vláčí svou mršinu kolem Nového Yorku, a stále zapírá (ačkoliv byl usvědčen z křivé přísahy), že prováděl špionáž pro Rusy, musí být zvědavý, zda zatuchlé fascikly staré 50 let a stále ležící v nějakých zamčených kabinetech hlavního stanu KGB na Džeržinského náměstí, dostanou se na Západ, aby opět a znova odhalily jeho podvod. Můžete si být také jisti, že v některém místě ve Washingtonu, a pravděpodobně ve více než jednom, nějaký byrokrat s čistou tváří, který po dlouhá léta unikal odhalení své špionážní činnosti, se potí jako okno v zimě a vyskakuje při každém zaklepání na dveře. Dle slov 'Dies Irae' (Den hněvu, soudný den): 'Quiquid latet apparebit, nil inultum remanebit' (Objeví se, co je skryto, nic nezůstane nepomstěno).

Přel. J. M.

Komunističtí vladaři a papalášové zahlazují po sobě stopy. Pokud ještě mohou, páli dokumenty, když se k nim dostanou. Žili přepychově, jezdili do Švýcar, utráceli. Mohli! Měli privilegia, tajné fondy a prý měli i maitresy. Toto jsem se dozvěděl a šel jsem za tím. Zjistil jsem, že vyznávat lásku neuměli. Na to byli krátcí, ale měli naučené fráze, jak získávat srdce některých žen.

Vasil Bilak prý říkal jedné slečně, která přišla o byt: "Soudružko, byteček dostaneš! To je pro mne maličkost, ale věnuj mi jednu měsíční noc v tom bytečku a já ti přidám něco, co má daleko větší cenu než byt. Dostaneš ode mne jedny texasky". S touto stejnou frází která byla čistě marksistická, Vasil dosáhl mnoho nočního potěšení. To byl jeho odpočinek po těžké práci pro stranu.

Miroslav Štěpán před každým sexuálním dobrodružstvím říkal prostě a krátce: "Soudružko, chceš mne? Máš mne mít?"

Alois Indra v milostném roztožení napodobil Oldřicha Nového. Ten na scéně v jedné hře říkal partnerce: "Milostivá, líbejte mně do krvava a říkejte mi Ben Hure!" Ovšem Indra si tu větu upravil takto: "Milostivá, líbejte mne do krvava a říkejte mi Staline!"

Miroslav Zavadil byl také jeden z těch, který rád o dámy zavádil. Byl to poeta. Říkal: "Ty jsi moje kotě, kladu se ti k botě. Strana říká: Musíme se milovat! Když musíme, tak musíme! Tož to tedy zkusíme! Já jsem soudruh a vim přeci, že je ve mne hořlavější oheň než v tavící peci. Lásku pro mne nemá hranice. Nebude nás rušit ani naše rušící stanice. Milujme se ze všech sil a nebude Černobyl!"

Dopisy čtenářů

rozbité, že je to o krk. Než se tenhle 'binec' zde dá do pořádku, bude to trvat asi celou jednu generaci. I když by člověk přál tomu těžce zkoušenému národu, aby se konečně vzpamatoval a začal skutečně demokraticky myslet. Ale zde se stále ještě myslí v dimensích 'já a po mně potopa'. Jinak by se nemohlo stát, že plno lidí zde ještě vzdychá po komunistickém 'pořádku', protože policajti zde svoji práci sabotují a zločinnost stoupla o 300 procent. Od roku 1986, kdy vybuchl Černobyl, zde stoupl počet rakoviny téměř o 30 procent, protože komunisté nic nepodnikli, aby se lidé chránili před radioaktivní potravou, i děti si hrály v radioaktivním písku. Komunisté jen zakázali, aby sedláci nevyháněli dobytek na pastvu. Čili o dobytek se starali, ale o lidi ne. Přivedli národ do katastrofy, ale ještě teď je bude plno blbů promiň!) volit.

Sotva jsou otevřené hranice a jezdí sem cizinci, už Češi nadávají, že jim cizinci všechno vykoupi, že prý jim obsadí byty a skoupí vily. No prostě ta jejich přizemní závislost, maloduchost a sobectví je na vysoké úrovni. Že utečencům veškerý majetek ukradli, to jim nevadí a když bývalý utečenec, který se svou pilnou prací na západě vzmožil a přijede v pěkném fáru, ještě mu ho závidí, vykradou, nebo poškodí.

A přesto se tu našla osobnost jako je V. Havel - prezident a ještě pár idealistů ve vládě, kteří chtějí tento komunisty zdecimovaný národ z katastrofy vyvést a dát jim lepší budoucnost. Otázkou je, zda si to tento národ vůbec zaslouží.

Srdečně Tě zdraví a na shledanou se těší

Pavla

Správna . . .

boli často kritikou domácího světa. Iba takto bolo možno upozorňovať na neuhy každodenného života, dostať sa nad úroveň komunálnej ironie. A kto nerozumel Tatarkovmu cestopisu 'Človek na cestách', kdo nerozumel jeho 'Prúteným kreslám' alebo Mňačkovej kritike československej zahraničnej politiky?

Iba časť povojnovej slovenskej emigrácie pochopila, že jej hlavná misia pre Slovensko je dostať sa na úroveň obyvateľstva medzi ktorým žili, sledovať svetové dianie namiesto večných nostalgických vzdychov a špekulácii o tom, čo bude so Slovenskom v budúcnosti, lebo museli byť nereálne, utopistické. Iba niektorí básnici, najmä Mikuláš Šprinc a Ján Okál písali lyrické denníky z ciest po svete. Hrátka schopných prekladateľov využila možnosť sledovania cudzích literatúr bez akéhokol'vek filtra, tendencií a prekladala najvýznamnejšie skvosty do slovenčiny. Iba niekoľko emigrantských historikov využilo možnosť štúdia v zahraničných archívoch, do ktorých ich kolegovia zo Slovenska nemali prístup.

Nezná revolúcia umožnila aby prišli na skok domov - o čom sa im predtým ani len nesnívalo. Domov predpokladal, že prinášajú rozhl'adenosť a skúsenosti, hoci takého očakávania sa nie vždy zhodovali so skutočnosťou, pretože pobyt v cudzine automaticky nerobí z nikoho svetového znalca. Najmä tí, ktorí sa kozmopolitmi v pravom zmysle slova nestali, nahrádzali rozhl'ad demagógiou a tú vo veľkom ponúkali poslucháčom, ktorí ich ochotne počúvali - ved' prichádzali z odvrátenej tváre Mesiaca. Bolo naozaj namieste kibicovať do hry, ktorú emigranti nepoznali, lebo ju neprežívali na vlastnej koži, nepoznali ju priamym dotykem, skúsenosťou? Pritom snaha naprávať čo sa za tie roky pokazilo vo vz'ahu domov-emigrácia je namieste. Očakávanie, že zahraniční Slováci môžu prispieť k formovaniu terajšieho prechodného obdobia je správna, ibaže by sa mala sústreďovať na niečo iné. Doma majú historikov, ktorí zhodnotia niektoré nevyjasnené otázky minulosti a môžu to urobiť kvalifikovanejšie, pretože trebárs obdobie Slovenského štátu nemožno analyzovať tak, že sa prehodnotí to, čo sa povedalo doteraz, ale bude treba robiť dôkladný archívny výzkum a vytvoriť solídnu heuristickú základňu na takúto prácu. A v tom exiloví historici sotva môžu pomôcť. To, čo je v zahraničných archívoch, už preskúmali. Poslanie emigrácie by malo byť iné. Dlhoročná izolácia na Slovensku dokonala svoje, vedomosti o dianí vo svete sú medzerovité, nesystematické, povrchné, často ide o nedorozumenia. Sú spôsobené dezinformáciou tých, ktorí mali na šírenie selektívno-tendenčných informácií monopol. Preto by bolo potrebné, aby zahraniční Slováci pomohli tým, ktorí sa ráno neprebúdzajú vo Washingtone, Paríži, Ríme, Mníchove, Viedni atd'., aby sa správne zorientovali.

Zavítáte-li do Chicaga

neopomeňte navštívit obchod F. PANCNER, Inc a prohlédnout si bohatý sklad importovaného zboží, hlavně jedinečný výběr KŘIŠTÁLOVÉHO SKLA z Československa a jiných zemí, čsl. KERAMIKU, pravé české GRANÁTY a jablonecká BIŽUTERIE, PANENKY v krojích dámské ručně vyšívane BLŮZY, kuchyňské KORENÍ, MLÝNKY atd'.

JEDETE DO ČESKOSLOVENSKA?

Máme pro vás praktické příručky k cestování:

AUTO MAPA ČESKOSLOVENSKA	\$3. 25
MAPA ČESKOSLOVENSKA	\$1. 95
AUTO ATLAS ČESKOSLOVENSKA	\$6. 50
PRAHA - plán města	\$1. 95

SLOVNÍKY A MĚBNICE

Hals: Anglicko-český a česko-anglický slovník	\$6. 50
Caha-Kramsky: Anglicko-český slovník	\$8. 95
Trnka: Anglicko-český a česko-anglický slovník	\$6. 95
Česko-anglická konverzace	\$3. 50
Say It In Czech	\$3. 50
Čeština pro cizince (Czech for Engl. speaking)	\$8. 95
Píšme správně česky	\$4. 50
Česká mluvnice	\$8. 95

Poštovné: Do \$5. 00 - \$1. 25,- Do \$25. 00 - \$2. 50,-

TUZEX potravinové balíčky nebo dárkové poukazy do Československa vyřizujeme spolehlivě a zaručeně.

F. PANCNER, Inc.

6514 W. Cermak Road, Berwyn, IL. 60402

Tel: (708) 484-3459

Letní obchodní hodiny od 1. června do 4. září 1990

Pondělí - pátek od 9. 30 ráno do 5. 00 večer.

Sobota od 9. 00 ráno do 5. 00 večer.

V neděli zvláštně

Navštivte svobodné

ČESKOSLOVENSKO 1990

Nyní bez víza a povinné výměny.

Každý měsíc máme 3 skupnové odlety do Prahy a Bratislavy za nejnižší ceny na rezervovaná data. Zavolejte o podrobnosti!

Levné ceny do dalších evropských měst.

FRANKFURT \$599.00	MNICHOV \$659.00
ŽENEVA \$629.00	PARÍŽ \$659.00

plus 25.00 dolarů daň

VIDĚN speciál \$734.00 plus \$16.00

VARŠAVA speciál \$699.00, děti do 17 let jen 499.00

Pronajmutí aut v Evropě za velmi výhodné ceny.

Návštěvy z Československa vyřizujeme rychle a spolehlivě na jakoukoliv dobu pobytu.

WEBER TRAVEL AGENCY

6805 W. Cermak Road, Berwyn, IL. 60402
TEL. (708) 749-1333

First National Bank of Cicero

The Foundation of a Solid Community.

CALL ON US! 780-5000

Serving Our Community
Since 1921

- 24 Hour Cash Station®
- Two Locations
- Free Parking • Drive-Up Banking
- Complete Trust Services Available

A PINNACLE BANK

6000 West Cermak Road, 2500 South Cicero Avenue,
Cicero, Illinois 60650, Phone 780-5000, Member FDIC